

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 178. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277151200/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Hjærte ud med sine hvide Hænder, og i Steden rakte de mig i guddommelig Barmhjærtighed hendes Bryst, at jeg skulde drikke nu og ikke vansmægte Livet igennem — jeg, der havde vovet mit Blik til den hellige Kilde, Svinmel af Anger og Tørst, og med mine Øjne før sildigt lukkede, bøjede jeg mig og drak.

Og i al Forrådnelsens Os, i Dødens store Lugt om mig, sitrede Paradisblomstens Silkeblad mod mine Øjne, min Hud, mit Hjærte.

Jeg smaltede bort i dens Duft, selv kun en Ånde, smagende Livskærnets Honningsødme og Salt.

Jeg fornåm en skælvende Hånd om min Nakke, en dunkel, dump Lyd i mit Øre, over mit Hoved, som en dobbelt Gråd, et Hjærtes og en Munds . . .

„Å lille Student — å lille Ven — —“

Og jeg så op igen og ind i Skøgens Ansigt.

„Jeg kan ikke give dig mer. Brostenene er kolde, og jeg er syg . . . giv mig en Skilling —“

Jeg havde den Aften hentet min Månedsløn fra Kontoret, jeg trykkede Pungen mellem hendes Fingre, og hun et Kys på min Hånd . . .

Hun forsvandt derhøne i Tranlygtens Skær på den bitte, åbne Plads, skyggespinkel og sort, med det vilde, brnsende Hår og Kjolen nedtrådt som et Slæb af Muld om Fødderne. Hun vinkede med den hvide Knokkelhånd, den anden foldede frysende Sjalet om det nøgne Bryst.

Og jeg sad i Pistolstræde, tyet til min Barndoms Tærskel og frelst for Øjeblikket og Evigheden af dens gode Fe. —

O lille Søster, Doretas og min, du gav hende Æren og mig Livet tilbage! Ti Kysset skænker Nøgenheden Jomfrødommen igen og Brøden Tilgivelse.

Men du, lille Søster, der byder den himmelske Kilde til Fals på Gaden — dig selv kan ene Gud læske, som du ene kunde læske mig! —

Hvordan og hvornår jeg nåede hjem til mit Loftskammer, aner jeg ikke. Men da jeg kastede mig dér på mit Leje, vidste jeg det: at jeg tog til Øen, at det var den Vej, Gud nu havde viet mig til, ja bestemt mig fra min Fødsel.